

गेव सेवने भ्वा०च्वा०सक०सेट् । गेवते व्यगेविट् । अदित् अजि-
गेवत । जिगेवे । [जिगेवे अदित् अजिगेवत् । गेषाः ।
गेघ क्यप् षष्ठी भ्वा० च्यात्स० सक० सेट् । गेघते व्यगेविट् ।
गेष्ठा पु० गेष्-वा० न । १पर्वणि यन्वी (गांठि) शब्दययभेदे
‘तस्यक् च साम च गेष्यो’ छा०उ० ‘तस्य षक् च साम
च गेष्यो’ पृथिव्यादुक्तलक्षणे पर्वणी भा० ‘तस्य यदूप-
मसुख तद्रूपं यौ गेष्यौ तावस्य गेष्यौ’ छा०उ०

गेष्ठा लि० गै-रष्णुच् । गावने षि०कौ०

गेह न० गो गणेशो गन्धर्वो वा रूहः रूप्सितो यत् । गृहे ।
“जामयोयानि गेहानि” “एतान्यपि सतां गेहे नोष्ण-
दाने कदाचन” मनुः । “लज्जा गेहं भ्रष्टिति यमुना
मङ्गुलं लगाम” पदाङ्कदू० ‘गेहदाहेऽग्नेये’ जामवते
पुरोडाशः “कात्वा० त्र्यो० २५।४।१६। “यजमानस्य निवास-
गृहदाहेऽग्निगृहदाहे वा जामवद्वामाग्निसहिष्य पुरो-
डाशः निर्वाप्य इत्यर्थः” कर्कः ।

खामिभेदादिना गेहानां नामभेदा हेमचन्द्रेण
दर्शिता यथा

“प्रासादो देवभूपानां हृष्यन्तु घनिनां गृहम् । सठाव
सुध्यावसथाः सुख्यालप्रतिवेशजि । पर्वणालोटजयै-
वं विहारो जिनसद्गनि । गर्भागारे प्रदरको वासौकः
शयनासदम् । भाण्डागारं तु कोषः स्थाञ्जलाला शिरो
नृहम् । कुप्यशाला तु सन्धानी कायमानो लक्षौकसि ।
होलीयन्तु हविर्गेहं प्राग्वंशः प्राग् हविर्गृहात् ।
आर्यवर्णं गान्निगृहमास्थानगृहमिन्द्रकम् । तैलशा-
ला यन्त्रगृहमरिष्टं स्तनिकागृहम् । रुद्रशाला रसवती
पाकस्थानं सहानसम् । हस्तिशाला तु चतुरं वाजि-
शाला तु मन्दुरा । सन्धानिनी तु गोशाला चित्त-
शाला तु जालिनी । कुम्भशाला पाकपुटी तन्तुशाला
तु गर्तिका । नापितशाला वपनी शिल्पा खरकुटी-
च सा । आवेशनं शिल्पिशाला सलशाला प्रतिभ्रयः ।
आन्त्रमस्तु सनिस्थानसपत्न्यस्तनिकाभ्रयः । प्रया पानीय-
शाला स्नाहृष्टा तु अदिरागृहम् । पक्षयः श्वरावायो
धोपस्वाभीरपङ्क्तिका । पण्यशाला निपद्याहो हृष्टा विपण्य
रापण्यः । वेष्टान्त्रयः पुरं वेशो मण्डपस्तु जनान्त्रयः ।
ततोऽप्यर्थे इति । गेहन् मसुप० मस्य वः । गेहवत् गृ-
हखामिनि स्थित्यं ङीप् । गेहं गेहलक्षं साध्यतया-
ऽप्यस्याः इति ङीप् । भाययाम् “महेहिण्याः प्रिय
इति ङीप् ! चेतसा कांतरिण” मेघः ।

गेहिल्लेडिन् लि० गेहे एव ङीडते ङीड-इति पात्वे० स० ।
गृहामक्ते युक्तादावनासक्ते कापुरुषे । युक्तारोह्यादिवात्
अस्य आद्युदात्तता ।

गेहदाहिन् लि० गेहे दहति दह-इति पात्वे० स० । कापुरुषे
एवं गेहेविजितन् गेहेव्याड गेहेमेहिन् गेहेदम्
गेहेष्ट इत्येतेऽपि पात्वे० स० । कापुरुषे आद्युदात्तता च
गेहेश्वर पु० गृहएव श्वरः पात्वे समितादि स० । कापुरुषे
युक्तारोह्या आद्युदात्तता [अमरः ।

गेहोपवन न० गेहसमीपस्युपवनम् । गृहसन्निकटोपवने
गेह्य लि० गेहे भवः गेहाय हितं वा यत् । गेहभवे रगेह
हिते च । “यस्यै धायुरदधा मर्यादाभक्तं चिज्जजते
गेहम्” ऋ० १।२।७

गे गाने भ्वा०पर०सक०अभिट् । गायति । अगासीत् । जगौ
जगतः । गीयते गेयं गानं गीता गीतः गीतिः । गा-
यकः गायनः गाथा गातृम् । नापयति जिगीषति ।
“यशोऽपि तावत् प्रभवामि गातृम्” नैष० “गेये केन पि-
नीतं वास्” ? रघुः । “तल्ल आ गाथा गावन्ति साम्ना
परमवल्गुना” भा०व० १७८१ “गीतस्रो यदि गीतेन
नामोति परमं पदम्” साक्ष० “जयोदारणं बाह्योर्गाप-
यामास किञ्चिरान्” रघुः ।

अनु+पश्चाद्गाने । अनुगायति “काचिदञ्चितपञ्चमरागम्”
अभि+आभिमुख्येन समन्ताद् गाने “राजधानीषु राज्ञां च
समाजेष्वभ्यगायताम्” रामा० व्या०
अव+निन्दने अवगीतम् ।

उत्+उच्चैर्गाने । “उद्गायतामिच्छति किञ्चराणाम्” कुमा० ।
“उद्गीयमानं वनदेवताभिः” रघुः ।

उप+समीपगाने । “शिक्षप्रशिक्षैरुपगीयमानमवेहि तन्म-
खनमिन्द्रधाम” शङ्करदिव्यजयः । आधिक्येन गाने
च “मिहत्ततैरुपगीयमानात्” भाग० [गमेष्वापि] मनुः ।
नि+निसृजेन गाने । “तथा च श्रुतयो बहुग्रीनिगीताया
परि+समन्ततो गाने । “तस्य कर्मागुदाराणि परिगी-
तानि स्मरिभिः” भाग० १।१।७ “स्मरिभिः परिगीतानि
छन्दोभिश्च पृथक् पृथक्” गीता

प्र+प्रकर्षेण । “यावत् कीर्त्तिर्मनुष्यस्य पृथक् लोके
प्रगीयते” स उद्यो० १।१८४

वि+निन्दने । प्रगया न विगीयते न्यपैः “विगीयसे (केतक !)
मन्त्रधरेहृदं हुना” नैष० विविधगाने च । [गायकैः ।
सम्+सम्यगगाने “सङ्गीयमानसत्कीर्त्तिः सङ्गीभिः सुर-